

Патриаршеска литургия в манастира „Св. Мария Магдалина“, гр. Бухово

На 4 май Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави светата Литургия за храмовия празник на манастира „Св. Мария Магдалина“, гр. Бухово, в съслужение с Негово Високопреосвещенство на САЩ, Канада и Австралия митрополит Йосиф, архимандрит Йоан – протосингел на Софийската света митрополия, протойерей Венцислав Попиванов, протойерей Сава Кокудев и свещеник Йоан Стефанов, заедно с протодякон Иван Петков.

Песнопенията бяха изпълнени от храмовите певци под ръководството на г-н Грисен Чакъри.

Молитвено участие в богослужението взеха множество вярващи, голяма част от които се приобщиха с Пречистите Христови Тайни.

В края на светата Литургия патриарх Даниил произнесе слово, в което посочи образа на жените мироносици като пример за дръзновение и любов към

Христа:

„Този празник ни напомня колко е важна любовта, проявена на дело в подвига на мироносиците. Заради заплахите от юдейските началници, че всеки който изповяда Исус от Назарет за Христос, ще бъде отлъчен от синагогата и убит, апостолите толкова се страхуваха, че стояха при заключени врати и, вървейки по улицата, не смееха да разговарят помежду си, за да не ги издаде галилейският им акцент. За жените мироносици обаче, водени от любов към Бога, било невъзможно да оставят Господа погребан набързо, заради иудейската пасха, която съвпадала с деня на погребението му. Съзнавали, че трябва да проявят усърдие към Него докрай, да Му послужат. Купили драгоценно миро, приготвили благовония и рано, в първия ден на седмицата, отишли при гроба. Четем в светото Евангелие, как са разговаряли помежду си: кой ли ще ни отвали камъка от вратата гробни (Марк. 16:3) Те съзнавали, че не могат да отвалят камъка сами, а при гроба имало и стража – но това не ги спряло.

Когато човек е воден от любовта, упованието и вярата в Бога, той знае, че Господ ще даде разрешение на препятствията, които по човешки са неразрешими. По този начин светите жени мироносици преодолели страха. Свети Йоан Богослов, възлюбеният ученик Христов, който единствено от учениците беше при Кръста Христов, с увереност твърди: В любовта страх няма, но съвършената любов пропъжда страха (1 Йоан 4:18).

Свети Йоан Златоуст нарича светите жени мироносици „апостоли на апостолите“, защото именно тях – слабите, Господ първи изпрати да благовестят за Неговото Възкресение. След Възкресението Господ изпрати апостолите в света да проповядват на всички човеци, но първи изпрати жените мироносици да благовестят на апостолите.

Жените – тези, които считаме за по-слаби съсъди, в този тежък, труден момент стояха твърдо, не се поколебаха, но имаха съзнанието за своя дълг пред Бога. Водени от любовта си, отидоха и първи видяха Възкръсналия Христос. Техният пример ни учи, че преди всичко вярата се проявява и действа чрез любовта“.

За делата на любовта към Бога, чрез които се засвидетелства вярата, Негово Светейшество сподели:

„В днешно време също има хора, които се страхуват да изповядат вярата си, именно защото не са усетили силата на любовта. Затова страхът и срамът ги

спират, минавайки, например, покрай храма, да се прекръстят, или да вземат благословение от свещеник на улицата. Какво се получава – страхът и срамът ли са по-важни, или Божието благословение? Не сме разбрали каква сила е Божието благословение и затова не се стремим да го придобием и съхраним в себе си. Това се отнася и за молитвата, и за покаянието. Много често хората се срамуват да изповядат греховете си пред свещеник, гордостта или други причини ги спират. Те не са усетили силата на Христовата любов, която дарува прошка на греховете, за да ни освободи именно от това, което ни спира да се изповядаме“.

За дръзновението и любовта на Йосиф от Ариматея и Никодим, чиято памет се чества на днешния ден, Негово Светейшество сподели:

„По същия начин светите Йосиф от Ариматея и Никодим, които били видни членове на Синедриона, също презрели и страх, и срам. Те съзнавали, че не могат да оставят Господ Иисус Христос. Никой не смеел да пристъпи, но Йосиф отишъл при Пилат и помолил да свали от Кръста Тялото Иисусово, за да бъде Господ погребан. Той го положил в собствения гроб, който бил приготвил за себе си, но по Божий промисъл, там бил погребан Господ. Свети пророк Исаия споменава за това 700 години по-рано, когато говори именно за кръстните страдания на Господа: Отредиха Му гроб със злодейци, но Той биде погребан у богатия, защото не бе сторил грях, и в устата Му нямаше лъжа (Ис. 53:9), и още казва за Неговото несправедливо осъждане и разпятие: „ние Го видяхме, и в Него нямаше изглед, който да ни привлича към Него. Той беше презрян и унижен пред людете, мъж на скърби и изпитал недъзи, и ние отвърщахме от Него лице си; Той беше презиран, и ние за нищо Го не смятахме... А Той бе изпонаранен за нашите грехове и мъчен за нашите беззакония; наказанието за нашия мир биде върху Него, и чрез Неговите рани ние се изцелихме (срв. Ис. 53:2-5)“.

На присъстващия народ Негово Светейшество пожела:

„Нека дръзновението на светите жени мироносци, на Йосиф от Ариматея и Никодим бъдат за нас уверение, че когато презрем страха, срама, трудностите и смело стоим и изповядваме вярата си, Бог ще помогне да преодолеем всичко и накрая ще ни удостои с радостта на Богообщението. Господ затова възкръсна, за да бъде с нас до свършека на света (срв. Мат. 28:20). Той е с нас невидимо, дал ни е благодатта на Светия Дух, която ни оживява и свидетелства, че Той е възкръснал от мъртвите, като е дарувал за всички човеци възможността да живеят свято, да се подготвим за вечния живот в Христовото царство“.

Негово Светейшество отправи братски поздрав към Негово Високопреосвещенство на САЩ, Канада и Австралия митрополит Йосиф, който отбелязва своя имен ден, като му пожела много и благословени години в здраве и служба на Бога, дръзновение и духовна радост.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Веселина Велчева

bg-patriarshia.bg